Adjournment Motion regarding the Distress and Penury of labourers due to unemployment

*മിസ്റ്റർ കെ. ആർ. വിശ്വംഭരൻ : സർ, ദിവാൻ പ്രസിഡണ്ടിന്റെ ഇന്നകാലത്തുണ്ടായ പ്രസംഗത്തിൽ യുദ്ധത്തെ സംബന്ധിച്ചും അതിന്റെ ഭയങ്കരമായ ഫലങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചും ചില സൂചനകൾ ഈ സഭക്കു നൽകുകയുണ്ടായല്ലോ. എന്നാൽ ഈ രാജ്യത്തെ തൊഴിലാളികളെ സംബന്ധിച്ചും ഈ യുദ്ധം എത്ര കഷ്ടതരമായ ഒരു നിലയിലേക്കാണ് അവരെ തള്ളിവിട്ടിരിക്കുന്നതെന്നു നമുക്ക് ആലോചിക്കേണ്ടതായ ഒരു സന്ദർഭമാണ് ഇപ്പോൾ വന്നിരിക്കുന്നതു്. യുദ്ധംമൂലം ഉണ്ടായിട്ടുള്ള വ്യാപാര സ്തംഭനംമൂലം വ്യവസായങ്ങളുടെ കുറവുകൊണ്ടു് ഇന്നു കൊച്ചിയിൽ പലേസ്ഥലങ്ങളിലും ഉള്ള വ്യവസായശാലകൾ പൂട്ടിയിട്ടുന്നതിനു കാരണമായിട്ടുള്ളതായി നാം അറിയുന്നു. എന്നതന്നെയല്ല, കൊച്ചിരാജ്യത്തിലെ ഒരു പ്രധാന വ്യവസായമായ കയർ വ്യവസായം ഏതാണ്ടു് തീരെ ഇല്ലാതായി തീർന്നിരിക്കുന്നുവെന്നും നമുക്കറിവായിരിക്കുന്നു. കൊച്ചിൻ ഹാർബറിനെപ്പോലെ അനവധി തൊഴിലാളികൾക്കു ജോലി ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തിരുന്ന ഒരു സ്ഥാപനത്തിൽ ഇങ്ങിനെയുള്ള ഒരു മാന്ദ്യം സംഭവിക്കുന്നതു് ആ വ്യവസായത്തിലേർപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ആളുകളെ മാത്രമല്ല ഈ രാജ്യത്തെ തൊഴിലാളികളെ മുഴുവനും ബാധിക്കുന്ന ഒരു പ്രശ്നമായി ഇന്നല്ലെങ്കിൽ നാളെ രൂപാന്തരപ്പെട്ടുവാനിടയുണ്ടെന്നാണ് എനിക്കു തോന്നുന്നതു്. അതിനാൽ ഗവൺമെണ്ടു് ഈ സംഗതിയിൽ ഏറ്റവും അടിയന്തിരമായ ചിലനടപടികൾ എടുക്കേണ്ടതാവശ്യമാണെന്നുള്ള കാര്യത്തിൽ യാതൊരു അഭിപ്രായവ്യത്യാസവും ഈ സഭക്കുണ്ടാകുമെന്നു് എനിക്കു വിശ്വാസമില്ല. അടുത്ത അവസരത്തിൽ കൊച്ചി ഗവൺമെണ്ടു് ഒരു പ്രസ്സ് നോട്ടു് മൂലം പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തിരിക്കുന്ന ചില പദ്ധതികൾ അഭിനന്ദനാർഹമാണെന്നു ഞാൻ സമ്മതിക്കുകതന്നെ ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ ഇത്ര വലിയ പ്രശ്നത്തെ അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടതിനു് നമുക്കു് ഇനിയും എന്തെങ്കിലും ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കുമോ എന്നു് നോക്കേണ്ട ആവശ്യകതയുണ്ടു്. തൊഴിലില്ലായ്മ പ്രശ്നം നമ്മുടെ രാജ്യത്തുമാത്രമല്ല എല്ലാ രാജ്യങ്ങളേയും ഇന്നു് ഏറക്കുറെ ബാധിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു പ്രശ്നമാണെന്നും ഒരു പരിമിതമായ നിലയിൽമാത്രമേ അതിനെ സംബന്ധിച്ചു് ചർച്ച ചെയ്യുവാൻ ഇന്നത്തെ ഗവൺമെണ്ടുകൾക്കു് സാധിക്കുകയുള്ളുവെന്നും എനിക്കു നല്ലപോലെ അറിയാം. പക്ഷെ ഈ ചുരുങ്ങിയ പരിധിവെച്ചു്, ഈ ചുരുങ്ങിയ കഴിവുകൾ വെച്ചു് നമുക്കു് കൂടുതൽകാര്യങ്ങൾ നിവ്വഹിക്കേണ്ടതല്ലേ എന്നാണ് ഞാൻ ഈ സഭയോടു ചോദിക്കുന്നതു്. അതിനാൽ ഇപ്പോൾ വ്യവസായങ്ങളിൽ പോയി ഏർപ്പെട്ടിട്ടുള്ള തൊഴിലാളികൾക്കു് എന്തെങ്കിലും ജോലികൊടുക്കുന്നതിനും അവരുടെ ഉപജീവനമാർഗ്ഗത്തിനുള്ള പോംവഴികൾ കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനും നമ്മുടെ ഗവൺമെണ്ടിനുള്ള ചുമതല എത്ര അധികമാണെന്നുള്ളതു് അധികാരികൾ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണു്. ഈ സംഗതിയെ സംബന്ധിച്ചു് വിശദമായ നിർദ്ദേശങ്ങൾ എന്താണെന്നു ആ ഭാഗത്തുനിന്നും ചോദിക്കുമെന്നു എനിക്കറിയാം. ഈ സംഗതിയെസംബന്ധിച്ചു് വിശദമായ ഒരു അഭിപ്രായം പറയുവാൻ, പ്രായോഗികമായ ചില അഭിപ്രായങ്ങൾ പറയുവാൻ, ഇന്നു കഴിവുള്ളവർ അധികമുണ്ടായിരിക്കുകയില്ലെന്നും എനിക്കറിയാം. പക്ഷെ ഒരു സാധാരണക്കാരന്റെ നിലയിൽ നിന്നുകൊണ്ടു"

*Speech not corrected by the hon'ble member.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ഈ സഭയുടെ ആലോചനക്കു എനിക്കു വിഷയീഭവിപ്പിക്കുവാനുള്ള ചില നിർദ്ദേശങ്ങളേയും ഞാൻ ഈ സഭയുടെ മുമ്പാകെ വെച്ചുകൊള്ളുന്നു.

കയർ വ്യവസായത്തെ പരിപോഷിപ്പിക്കുന്നതിനു് ഇന്നു രാജ്യങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള ഇടപാടുകൾ നിറുത്തിയിരിക്കുന്ന ഈ അവസരത്തിൽ, കയറുമതിയില്ലാതിരിക്കുന്ന ഈ അവസരത്തിൽ എങ്ങിനെയാണു് ഇവിടെ ഉണ്ടാക്കുന്ന കയർസാമാനങ്ങളെ വിറ്റഴിക്കുക എന്നുള്ള പ്രധാനമായ ഒരു പ്രശ്നം ഉണ്ടാകാവുന്നതാണു്. എനിക്കു ഗവൺമെണ്ടിനോടു് ചെയ്യുവാനുള്ള നിർദ്ദേശം, ഇവിടെ ഗവൺമെണ്ടിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽതന്നെ ഇവിടത്തെ കയർ ഉല്പന്നങ്ങളെ സ്റ്റാക്കു് ചെയ്യുന്നതിനുള്ള ഒരു പദ്ധതി നമുക്കു് ആലോചിച്ചുകൂടേ എന്നാണു്. അതോടുകൂടി പുതിയ വ്യവസായങ്ങളും ഈ അവസരത്തിൽ നമ്മുടെ രാജ്യത്തുണ്ടാക്കുന്നതിനും നമ്മൾ പരിശ്രമിക്കേണ്ടതാണു്. കഴിഞ്ഞ മഹായുദ്ധകാലത്തുണ്ടായിട്ടുള്ള വ്യവസായങ്ങളുടെ ചരിത്രം പരിശോധിക്കുന്ന പക്ഷം അന്നു പലവ്യവസായങ്ങളും ഇൻഡ്യയിൽ അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടവന്നിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതു് നമുക്കു കാണുവാൻ സാധിക്കും. ഈ അവസരത്തിൽ ഈ രാജ്യത്തു പുതിയ വ്യവസായങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുവാൻ സാധിക്കുമോ എന്നാണു് ഗവൺമെണ്ടു് ആലോചിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നതു്. കൊച്ചിരാജ്യത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പറയുകയാണെങ്കിൽ പഞ്ചസാര വ്യവസായത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ കാര്യമായ ഒന്നുതന്നെയും ഇവിടെ ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നുള്ളതു് എല്ലാവരും സമ്മതിക്കുന്നതാണു്. ഇവിടെ ധാരാളമായി ചക്കരയിൽ നിന്നു പഞ്ചസാരയുണ്ടാക്കാമെന്നു് വിദഗ്ദ്ധന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ടു്. അതിനെ ബിസിനസ്സു് പ്രോപ്പോസിഷൻ ആക്കാമോ എന്നുള്ള കാര്യത്തെ സംബന്ധിച്ചു് ഒരു അധികൃതമായ അഭിപ്രായം പറയുവാൻ എനിക്കു സാധിക്കുകയില്ലെങ്കിലും അതിലേക്കു് ഒരു ഗവേഷണം നടത്തി അതിന്റെ പ്രായോഗികതയെ സംബന്ധിച്ചു് ഗവൺമെണ്ടു് ആലോചിക്കണമെന്നു ഞാൻ ഈ അവസരത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ഇവിടെ ടാനറി ഒരു ചരിത്രം നിർമ്മിച്ചു ഇപ്പോൾതന്നെ അസ്സംഗതമായിരിക്കുന്ന ഒരു വ്യവസായമാണു്. ഒരു കാലത്തു ഗവൺമെണ്ടിൽനിന്നു് അധികം പണം ചിലവുചെയ്തു് ടാനറി ഇവിടെ ഉണ്ടാക്കിയെങ്കിലും ഇപ്പോൾ അതിന്റെ പ്രവർത്തനം തീരെ ഇല്ലാതെയാണിരിക്കുന്നതു്. ഇന്നത്തെ സ്ഥിതിഗതികൾ നോക്കുമ്പോൾ ഈ യുദ്ധകാലത്തു പ്രത്യേകിച്ചും അതു് അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുന്നതിനു് മാർഗ്ഗമുണ്ടെന്നു് പത്രറിപ്പോർട്ടുകളിൽ നിന്നും മറ്റും അറിയുവാൻ സാധിക്കുന്നുണ്ടു്. അതിനാൽ ടാനറി പരിപോഷിപ്പിച്ചു് അതിനെ ഒരു ഒന്നാംതരം വ്യവസായമാക്കേണ്ട കാര്യത്തിൽ ഗവൺമെണ്ടു് ആലോചിക്കേണ്ടതാണു്. പ്രസ്തുനോട്ടിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്ന തരത്തിൽ പുതിയ മരാമത്തുപണികൾ, റോഡുപണികൾ മുതലായവയുടെ കാര്യത്തിൽ ഗവൺമെണ്ടു ചെയ്തു തുടങ്ങിയതായ പലതും തല്ക്കാലം നിറുത്തിവച്ചിട്ടുള്ളതായി സ്റ്റാൻറിംഗ് ഫിനാൻസു കമ്മിറ്റി റിപ്പോർട്ടു് ഇവിടെ അച്ചടിച്ചു് വിതരണം ചെയ്തിട്ടുള്ളതിൽനിന്നു് എനിക്കു കാണുവാൻ സാധിക്കുന്നുണ്ടു്. ചെല്ലാനം പാണ്ടിക്കുടി റോഡിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം മുന്നു ലക്ഷംവരുന്ന ഒരു സംഖ്യ ചിലവു ചെയ്യാവുന്ന ജോലിയുടെ എസ്റ്റിമേറുകൾ തയ്യാറായിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അടുത്തകൊല്ലത്തിൽ ആ പണിഏറ്റെടുക്കുന്നതിനു ഗവൺമെണ്ടിനു നിവൃത്തിയില്ലെന്നു് ഈ റിപ്പോർട്ടിൽ നിന്നു കാണുന്നു. ഈ അവസരത്തിൽ ഇങ്ങിനെയുള്ള പണികൾ ഏറ്റെടുക്കുന്നതിനു് ഗവൺമെണ്ടു് തയ്യാറാകണമെന്നതന്നെയല്ല തൊഴിലില്ലായ്മ ഏറ്റവുമധികം ബാധിച്ചി

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ട്ടുള്ള പ്രദേശങ്ങളിലെ ജോലിക്കു മുൻഗണന നൽകണമെന്നും ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊള്ളുന്നു. നാളികേരത്തേയും ചകിരിയേയും സംബന്ധിച്ച് വടക്കെ ഇൻഡ്യയിൽ പ്രചരണങ്ങൾ നടത്തിയാൽ അതിനു് അവിടെ ഒരു മാർക്കറ്റ് കാണുവാൻ സാധിക്കുമെന്നു ഇടയിടെയായി ചില ധനകാര്യ വിദഗ്ദ്ധന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു തുടങ്ങിട്ടുണ്ടു്. ഈ സംഗതിയിലും കൊച്ചി ഗവൺമെണ്ടിന്റെ ശ്രദ്ധപതിയേണ്ടതാണു്. ഇതിനെക്കുറിച്ചു് എനിക്കുപ്രധാനമായി പറയുവാനുള്ളതു് അനുദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ അനുഭവം സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടു് ഗവൺമെണ്ടു് ഒരു റിലീഫ് കമ്മറ്റി രൂപീകരിക്കണമെന്നുള്ളതാണു്. യുദ്ധക്കമ്മിറ്റികളുപ്പോലെതന്നെ ഏറ്റവും അടിയന്തിരമായ ഒരു പദ്ധതിയാണു് ഇപ്രകാരം ഞാൻ നിർദ്ദേശിക്കുന്ന ക്ഷാമ നിവാരണ കമ്മിറ്റികൾ. കുറെക്കാലമായി ഫാക്ടറികളിലും അതുപോലെയുള്ള തൊഴിലുകളിലും ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ആളുകൾക്കു എന്തെങ്കിലും വേതനങ്ങൾ കൊടുക്കുന്നതിനുള്ള പദ്ധതി ഗവൺമെണ്ടു് സ്വീകരിക്കുകയും പണക്കാരായ ആളുകളിൽ നിന്നു സംഭാവനകൾ സ്വീകരിച്ചും ഗവൺമെണ്ടിൽനിന്നും അതിന്റെ ഒരു അംശം എടുത്തും ആ സാധുക്കൾക്കു കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുവാനുള്ള ഒരു പദ്ധതി ഈ അവസരത്തിൽ ഉണ്ടാക്കേണ്ടതു ആവശ്യമായിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെയുള്ള ചില നിർദ്ദേശങ്ങൾ മാത്രമാണു് എനിക്കു് ഈ സഭമുമ്പാകെ വെക്കുവാനുള്ളതു്. തൊഴിലില്ലായ്മക്കു ജനങ്ങളും ഗവൺമെണ്ടും കൂടി യോജിച്ചു് ഒരു നിവാരണമുണ്ടാക്കേണ്ട ആവശ്യമാണു് ഇന്നു പ്രധാനമായിട്ടുള്ളതു്. ഈ സംഗതിയിലേക്കു് ഗവൺമെണ്ടിന്റേയും സഭയുടേയും ശ്രദ്ധയെ ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടു് ഞാൻ എന്റെ പ്രസംഗം ഉപസംഹരിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

Mr. L. M. Pylee *(Latin Christians-Ernakulam):* Mr. President, Sir, The motion that I have tabled is in almost the same terms as the motion that was just now moved by my honourable friend, Mr. Viswambharan. My motion is *"To discuss the situation arising from the widespread and acute distress among the working classes of the population by the increase of unemployment brought about by the present war."*

Sir, already unemployment had been manifest in the State just as in many other countries and on the top of it has come the present unemployment caused by the war. I need not detail here the indescribable sufferings and acute distress that are prevalent among the people of the State, in common with the population outside the State. This distress ought to be remedied. It is a very acute distress and I wish to point out particularly the condition that are prevalent in those regions near the Harbour. In fact it is here that the distress in its acutest form, is working out its greatest evil effects. As pointed out by Mr. Viswambharan thousands of workmen have been thrown out of employment from the firms and factories. The coir manufacture in the villages is at a stand-still. It is a fact very well known that hundreds of families are starving. Some have

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

only a meal a day, some half a meal and some no meal at all. I have come across instances in places like Azhikkal, Vallarpadom and Mulavukad where you find people who have no means of lighting a lamp even in their homes. Added to all this there are the terrible epidemics—small-pox and dysentery. Altogether we are facing a very grave situation indeed. The steps contemplated by the Government in this connection are very commendable. From the press note issued by the Government a few days back it is seen that they are making a whole-hearted attempt to solve this problem. It is an immense problem and some aspects of it have been explained by Mr. Viswambharan. What I wish to point out in this respect is that the relief works that are mentioned in the press note do not take much account of those areas where the distress is acutest and greatest. In the press note it is said that prompt relief works in the coastal areas, mainly on account of the dislocation of the coir industry will be taken up by the Government so far it is well and good. But this seems to take into consideration only village areas where the coir industry has been functioning. What about thousands of workmen who have been thrown out of employment from factories in Cochin? Many of the items shown in the press note as relief works do not give any relief to them. Urgent relief works should be taken on a grander scale than what is contemplated in the press note. Your attention should be concentrated first on those areas in the vicinity of the Harbour. There is the Appanghat canal mentioned. It is all very well and good. But I ask why not pay more attention to the areas I have mentioned above. Here the misery is greater. Certain public works had already been sanctioned by the Government, for example, the Azhikkal-Pallippuram road the necessity for which I have pointed out to this House more than once. It is a question very long neglected. In the last Budget Session, I pointed out that the road was begun at the wrong end, perhaps by the middle. The Chief Engineer then gave the House an assurance that the road work would be resumed and that it will be commenced from the Azhikkal side. Exactly that is the solution that is needed now. Because, it is in that region that there is the greatest degree of distress. Then why not resume the construction of that road? It may be said that something like Rs. 30,000 may be consumed by the acquisition of lands. For that, I submit, the whole length of the road, from Azhikkal to Pallippuram need not be taken up at once. Take a small portion, say half a mile, and there acquire the lands and construct the road. Therefore only a part of the money will go for land acquisition and the remaining can be utilised for the construction of the road. It has been pending for a

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

very long time before the Government. Thousands of employes who are going during day and night to Cochin find the walk extremely difficult. I may even point out that there are certain parts in that area where it is very difficult even to carry a dead body to the cemetery.

Then, another instance I may point out. The same is the case with Vallarpadom also. There are thousands of workmen there who were employed exclusively in the firms in Cochin. Now they are out of employment and are in enormous distress.

Dr. A. R. Menon *(Minister for Rural Development):* That is included in the relief work.

Mr. L. M. Pylee *(Latin Christians-Ernakulam):* If so, the people would be very much thankful. They are very anxious to have a foot-path. They have also been trying for the protection of some bund or other. If the Government would try to consider these things, it will be like two birds at one shot. Their long- time needs would be satisfied and at the same time you will be providing for relief of distress.

Then I suggest for the consideration of the Government the construction of a bridge, the Vaduthala-Cheranellur bridge which too had long been contemplated. If funds are available, why not take up that work also. There are many sanctioned works like these, of which estimates have already been prepared by the Government. If you carry them out, we attain two objects as I said above. If relief is to be given, timely steps like these should be taken. Of course Mr. Viswambharan made some suggestions. There are larger aspects of the problem. We may explore the avenues through an expert body. But that is a great problem. Immediate relief could not be given by manufacturing sugar or starting new industries. No doubt we must take time by the forelock. We may turn the horrors of war to our advantage by starting new industries. But all that requires a long-time programme. There is also this difficulty that markets will have to be explored for our products. Such measures therefore will not bring immediate relief. I may point out to the House that if the Government do not take very substantial measures the discontent among the people will grow in volume and intensity. There are indications of that. I myself have come across certain notices that are posted here and there which contain insinuations, and indications of subversive activities are seen. Discontents and mal-contents will take advantage of the distress now prevailing to achieve their own ends. We must congratulate ourselves that hitherto we were free from all that to a very large extent. But

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

if the present conditions prevail much longer, Sir, they will be the channels through which subversive influences will find a way into our State also. I have seen notices convening meetings of labourers containing, for example, " Down with Imperialism ". Of course Imperialism must be denounced.

Mr. A. B. Salem *(Mattancheri):* Where did you find these notices ? Are they not in Travancore?

Mr. L. M. Pylee *(Latin Christians-Ernakulam):* The hon'ble member is I hope aware that I am speaking of Cochin *(laughter).* Therefore timely action must be taken by the Government. I may even go to the extent of saying that there is a revenue reserve fund and that Government should utilise a part of it for relief works. The revenue reserve fund is meant for times of crisis. And here is a crisis, the greatest crisis in the history of the world. From the recent speech of Herr Hitler we can see that this war will be a long war. Therefore it will be a case of prolonged distress. I hope the Government will take these matters into consideration and devote as much resources as possible for the immediate relief of the distressed.

Mr. A. B. Salem *(Mattancheri):* Mr. President Sir, I do not rise for the purpose of telling the Government what they could do. We know that the Government is aware of all these facts and we know that the Government is one with us in feeling for the people of the land. I therefore only wish to lay before you certain works, which, if you now begin, you can do so at great advantage to the public and at little cost. In Mattancheri, I would urge, Sir, to take up the Koovapadom scheme which would give health and wealth to the town and will give immediately employment to a large number of people.

Mr. A. V. Moothedan *(Chalakkudi):* What is the Koovapadom scheme ?

Mr. A. B. Salem *(Mattancheri):* The Government knows what the scheme is. The Koovapadom scheme is a scheme for the reclamation of large marshy areas which are now mosquito ridden and a menace to the health of the town. We want that place to be improved. Of course, there is a little agitation, of which I am aware, by the people that are living there on the imaginary fear that their homesteads will be lost, if that scheme comes into being. But that has been already allayed by the Municipality of Mattancheri which has resolved that sites will be allotted to them sufficiently to meet all their needs.

Mr. K. Ayyappan *(Ezhuvas-Kanayannur):* Will it give work to the labourers ? You are going to reclaim it by dredging ?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. A. B. Salem *(Mattancheri):* No, no, by manual labour. A scheme is in preparation. It was at first suggested that it should be filled by a dredger, but that scheme has been given up. It will be a good thing for the town and at present you can attract a large amount of labour at cheap rate. That is one scheme which I would urge for the Government's kind attention and to request them to begin it, if possible, in 1116 itself.

Dr. A. R. Menon *(Minister for Rural Development):* Has the Municipality passed a resolution that it should be done by manual labour?

Mr. A. B. Salem *(Mattancheri):* Yes. I think it is going up to the Government.

Mr. K. Ayyappan *(Ezhuvas-Kanayannur):* Where will you get earth?

Mr. A. B. Salem *(Mattancheri):* All those are details. You can get plenty of earth from the beach, from the backwaters and from so many other places. That work, if it is taken up, will cost about Rs. 2½ lakhs and that will be a very good thing both for the labourers, for the suffering public and the town itself. If the Government, by examination of this scheme, does not find it feasible to take it up, I am not urging the Government to take up a non-feasible scheme. If it is feasible, take it up in 1116 and it will give relief both to the town and to the poor labourers and public at large.

Another scheme, that could be taken up, is the Mattancheri-Chellanam road or the Pandikkudi-Chellanam road scheme as it is called. That road, if constructed, will give you a nice road direct to Alleppey and it will also shorten the journey by motor car and we will not have the necessity for crossing the Aroor river.

Mr. K. Ayyappan *(Ezhuvas-Kanayannur):* We will have to cross some other river.

Mr. A. B. Salem *(Mattancheri):* No, no. You can go straight to Alleppey. That is the area that is suffering very very much from this acute distress of which we have been hearing today and for some time. In that area, the southern part of the Cochin State, along the coastline the whole people are actually starving and they are eating oil-cakes which have been only used by cattle so far. Now it has become handy for human beings! In that area the distress is very acute and widespread and my friend Mr. Peter also knows about that matter. Therefore, I would urge that some work, either the Mattancheri-Chellanam road or any other work be started there immediately.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

The third one, that I would urge the Government to take up is the Mattancheri Foreshore scheme, which is dear to the heart of the Diwan. I know that. Plans have been matured, and if it is taken up at this juncture, it would do good for all people alike. It will beautify the town and it will do away with an ugly spot in Cochin and make the other side of the Queen of the Arabian Sea look bright. I would ask the Government to give an even shave to either side of the face. As it is now, only one side is shaved and the other side is still ugly.

Another scheme in Mattancheri is the Eraveli scheme. That is also a swampy area in the thickest part of Mattancheri. You know, Sir, that Mattancheri is one of the most thickly populated areas in the world. Perhaps it stands second only to New York. This is due to the fact that we have a small industrial area where a large number of coolies come and congregate for the purpose of getting work mainly in the loading and unloading business. That means, a large number of coolies are also necessary to handle the goods in the steamers. Of course, part of the work is no longer in the hands of the coolies because we have got the beautiful cranes. This mechanised industrial warfare means kicking at the stomach of many people!

These four schemes, Sir, I would place before the Government to give work for the people in this area. Some of these works will repay themselves. The Eraveli, Koovapadam and the Foreshore schemes are all reproductive works. They will bring back on the investment fine returns which will go again to the relief of the poor and for the betterment of the land. I would urge these for the Government's attention in this connection. We are all at one to give as much relief as possible to the people.

Regarding epidemics, I must bring to your notice that in spite of all the efforts made by the Municipality and the Government, small-pox is on the increase. This is due to the sad fact that the vitality of the people is being snapped. They have no food. The resisting power is gone and they therefore become naturally victims to any disease that may come. It is aided on by starvation, by non-hygenic arrangements inside the houses, slum areas, etc., and they will wipe off the population. There is no doubt of that. We are facing ourselves a war of destruction. The war that faces us is the war of epidemics, disease, starvation, misery, and looting, if you may say so. It has already started. People go to the shops and get things from the bazaars. Quietly they go into the shops as if they are purchasers. They buy the things they want and send it to their

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

homes through their children. They stand there to bargain for some time and in the end when they are asked for money, they say that they have no money to pay, and that they may do whatever they like with them. The police are called in. The police go to their homes and find there little children rolling on the floor starving and crying with hunger. They take pity themselves and tell the merchants to leave them off. These things are taking place and 2 cases have already occurred. Therefore it is time that we should be up and doing. We are all stirring ourselves now to collect war funds to be sent to the theatre of war. Give as much as you can, but also give unto your own people. Charity begins at home *(Hear, hear)*. If the British Government needs our help it is theirs to command. We, in India, are in the jail and the British Government is in the position of a jailor. They are now attacked, and our jailor says, "come with me, join hands with me and we shall drive the man who attacks." The man in jail says: "cut off my fetters or at least promise me that you will cut off my fetters after the war." That promise does not come. If that promise had come they need not ask us for money, they need not ask us for men or for anything. India will jump up and fight along with them and kill not one Hitler, but many Hitlers. We have got 330 millions of people, immense resources and materials that they require. Only mechanised methods, we do not know. The Englishmen know that and they can teach us that. And with co-operation and with mutual trust we can go forward and smash and swallow Hitler. I will be the first man to swallow Hitler. *(Laughter)* But the Britisher must show imagination. Now of course some of us give all we have as even if the Englishmen do not say the thing, they will do it. But, why not, I ask them at least to promise that "we will throw open the portals of India bound and will give you, your freedom". Even after being promised help they hesitate. I do not know why they hesitate. If you are opening your purse and giving money for them, there is a greater duty for you to take money from the rich men and give doles to the poor. I do not think that dole giving will go a long way. You must provide work for them. You have provided 12 lakhs of rupees only in the Public Works budget. I do not know how much of that is going to be spent on buildings. 12 lakhs of rupees will come to 1 rupee per head of population in Cochin. You are also taking 12 and odd lakhs of rupees as land revenue from the people. That also comes to a rupee per head. Our new Diwan Peishkar will tell us more. Such being the case, Sir, I think this is a matter in which we ought to have a committee for relief of distress and see what we can do—both by the non-officials and by the Government which is in charge of our public money—and that by exploiting the kindness and charity

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

of the great public of Cochin. With these few words, I also support the motion.

മിസ്റ്റർ ബി. എം. പീറർ: മിസ്റ്റർ പ്രസിഡണ്ട് സർ, ഇന്നത്തെ ഇക്ഷാമം ഗവൺമെന്റോ അല്ലെങ്കിൽ ജനങ്ങളോ പ്രതീക്ഷിച്ചിട്ടുള്ള ഒന്നല്ല. പക്ഷെ പൊട്ടന്നവെ വന്നുകൂടിയതാണ്. എന്നാൽ ഇന്നത്തെ സ്ഥിതിഗതികൾ നോക്കുമ്പോൾ ഏറ്റവും പരിതാപകരമായ ഒരു നിലയിലാണ് കഗ്രാമങ്ങളിൽ ക്ഷാമം വന്നുചേർന്നിട്ടുള്ളത്. അതിനെപ്പറ്റി ഞാൻ ഒരു ദീർഘപ്രസംഗത്തിനു് ഒരുങ്ങുന്നില്ല. നമ്മുടെ ഭക്ഷ്യമിബഞ്ചിൽ ഇരിക്കുന്ന ആ ബഹുമാനപ്പെട്ട മൂന്നു മെമ്പർമാർ തന്നെ സ്ഥലത്തു വന്നു വേണ്ടതൊക്കെ തരത്തിൽ തിരക്കി അറിഞ്ഞും കണ്ടു മനസ്സിലാക്കിയും ഉടനടി വേണ്ട പരിഹാരം ചെയ്യുതിൽ അവരോടും ഗവൺമെണ്ടിനോടുമുള്ള നന്ദിയെ ഈ അവസരത്തിൽ ഞാൻ പ്രദർശിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ഇന്നു സാധുക്കൾ കഷ്ടപ്പെടുന്നുണ്ടു്, സാധുക്കൾ ബുദ്ധിമുട്ടുന്നുണ്ടു്, അവർ പട്ടിണി കിടക്കുന്നുണ്ടു്. ഇതിനെല്ലാം ഉടനടി ഒരു പരിഹാരമുണ്ടാക്കുന്നതിനു് നമ്മുടെ ദിവാൻജിയവർകൾ ഗൗരവമായി ചിന്തിച്ചു് പുറപ്പെട്ടതിലാണ് ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ അതിയായി ശ്ലാഘിക്കുന്നതു്. എന്തെന്നു വെച്ചാൽ കേൾപ്പോ കേൾവിയുമില്ലാത്ത കഗ്രാമങ്ങളിൽ ഗവൺമെൻറിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ പതിയാത്ത സ്ഥലങ്ങളിൽ പോലും അവരുടെ ആവശ്യങ്ങൾ അടിയന്തിരമായി സാധിച്ചുകൊടുക്കണമെന്നുള്ള ഉപദേശം അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്നുണ്ടായതിലാണ് വീണ്ടും ഞാൻ അദ്ദേഹത്തോടു നന്ദി പറയുന്നതു്. ഈ അവസരത്തിൽ ഗവൺമെൻറ് എടുത്തിരിക്കുന്ന പദ്ധതി ഏറ്റവും ഉത്തമമായിട്ടുള്ള ഒന്നാണെന്നാണ് ഞാൻ ഈ സഭ മുമ്പാകെ കൊണ്ടു പറയുന്നതു്. എന്തെന്നു വെച്ചാൽ ഇങ്ങിനെയുള്ള ക്ഷാമം പെട്ടെന്നു പടർന്നുപിടിക്കുന്ന അവസരങ്ങളിൽ അതിനു് പുതുതായി ഒരു സ്കീം ഉടനെ കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതല്ല. ഏതു ഗവൺമെൻറിനെക്കൊണ്ടും അതു സാധിക്കയുകില്ല. പക്ഷെ ഗവൺമെൻറ് ഇതിനു് ഇപ്പോൾ എടുത്തിരിക്കുന്ന പദ്ധതി ഉടനെ എന്തെങ്കിലും ഒരു തൽക്കാല സമാധാനം വരുത്തുകയുണ്ടു് പട്ടിണി കിടക്കുന്നവർക്കു ക്ഷേണം കൊടുക്കുക എന്നുള്ളതാണ്. അതു തന്നെയാണ് അത്യാവശ്യമായിട്ടുള്ളതും. കിടക്കപ്പായിൽ നിന്നും എഴുന്നേൽക്കുവാൻപോലും അവർ ശക്തിയില്ലാത്തവരായിരിക്കുമ്പോൾ ഗവൺമെൻറ് ഇങ്ങിനെയൊരു ധർമ്മം മൂലം അവർക്കു ക്ഷേണം കൊടുക്കുവാൻ തയ്യാറായില്ലെങ്കിൽ ആ സാധുക്കളുടെ സ്ഥിതി എന്തായിരിക്കും! അതുകൊണ്ടു് ഗവൺമെൻറ് ആദ്യം ചെയ്ത പരിപാടി തന്നെ ഏറ്റവും അഭിനന്ദനീയമാണ്.

രണ്ടാമതായി സ്വീകരിക്കുവാനുള്ള മറെറാരു പരിപാടി അവർക്കു വേണ്ട തരത്തിൽ ജോലിയുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുകയും, അതു താമസം കൂടാതെ നടപ്പിൽ വരുത്തുകയും ചെയ്യണമെന്നുള്ളതാണ്. ഇപ്പോൾ മാനമായി കൊടുപ്പാൻ ഗവൺമെൻറ് അനുവദിച്ചിട്ടുള്ള അരി ഒരിക്കലും അവിടത്തെ ആവശ്യത്തിനു പര്യാപ്തമല്ല. കുമ്പളങ്ങി വില്ലേജിലേക്ക് ൻ ചാക്കു് അരിയാണു ഗവൺമെൻറ് അനുവദിച്ചിട്ടുള്ളതു്. അവിടെയുള്ള ജനസംഖ്യ നോക്കിയാൽ ൧൫,൦൦൦ ആളുകളുണ്ട്. ൻ ചാക്കു് അരിയെന്നു പറയുന്നതു് ൧,൫൦൦ നാഴി അരിയാണ്. ൧൫,൦൦൦ ആളുകൾക്കു് ൧,൫൦൦ നാഴി അരി വളരെ കുറവാണെങ്കിലും അതു വലിയൊരു സഹായം എന്നു മാത്രം പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു. മേലാലുള്ള ഉപജീവനമാർഗ്ഗത്തിനു നിവൃത്തിയില്ലാതെ അവർ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

നു പൈ, ന്യ പൈ കൂലി കൊണ്ടു് പിണ്ണാക്കും മറ്റുമാണു് വാങ്ങിത്തിന്നിരു ന്നതു്. അതിനൊരു പരിഹാരമല്ലെ എന്നു ചോദിച്ചാൽ തീച്ചയായും അതെ എന്ന ഒരു മറുപടിയായിരിയ്ക്കും ഞാൻ നൽകുന്നതു്. അതു് അവിടെവന്നുനേരി ട്ടുകണ്ട ബഹുമാന്യപ്പെട്ട മെമ്പർമാർ കണ്ടറിഞ്ഞിട്ടുള്ളതുമാണു്. വളരെ ഗൌര വതരമായി വിചാരിക്കാവുന്ന ഒരു കാര്യമാണു് അവക്കു് അരികൊടുക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതു്. ആ അരി കൊണ്ടു് അവരുടെ ആഹാരം ഒരു വിധം കഴി ക്കുന്നുമുണ്ടു്. ഇങ്ങിനെയുള്ള ഗവൺമെൻറിന്റെ സഹായങ്ങൾ കൂടാതലായി നിലനിറുത്തിക്കൊണ്ടുപോകുവാൻ സാധിക്കുന്നതല്ലെങ്കിലും അവക്കു തൽക്കാ ലം ഒരു റിലീഫ് കിട്ടുവാൻ തക്ക നിലയിൽ ഈ സഹായം ചെയ്തു കൊടുത്തി ട്ടുള്ളതു് ഏറ്റവും ഉത്തമമായിട്ടുണ്ടു്. ൨,൦൦൦ രൂപ അവിടെ ക്ഷാമ പണി നടത്തുവാൻ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളതിൽ ൫,൦൦൦ രൂപാ ലാൻറു് വാ ല്യു കഴിച്ചാൽ ബാക്കിയുള്ള ൨൫,൦൦൦ രൂപാ സാധുക്കളുടെ ആഹാരച്ചി ലവിലേക്കായി കിട്ടുന്നതാണു്. എന്റെ നിയോജകമണ്ഡലത്തിൽപെട്ട പാ ണ്ടിക്കുടി-പെല്ലാനം റോഡിന്റെ കാര്യവും ഞാൻ ഈ അവസരത്തിൽ ഗവ മ്മെൻറിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ പെടുത്തിക്കൊള്ളുന്നു. ആ റോഡും ഈ അവസര ത്തിൽ പണി നടത്തുന്നതായാൽ അതുമൂലം കുറച്ചെങ്കിലും ആളുകൾക്കു തൊ ഴിലുണ്ടാകുന്നതാണു്. അതു് ഇന്നല്ലെങ്കിൽ നാളെ തുടങ്ങേണ്ടതായിട്ടുള്ള ഒരു പണിയാണു്. ഇപ്പോൾ വെല്ലിംഗ്ടൺ ഐലണ്ടും മട്ടാഞ്ചേരിയും ത മ്മിൽ യോജിപ്പിക്കുന്ന തരത്തിൽ റോഡു വന്നിട്ടുണ്ടു്. ഈ റോഡിന്റെ പണി കൂടി പൂർത്തിയാക്കുന്നതായാൽ ആലപ്പുഴ വരെ യാതൊരു കടത്തു കളും കൂടാതെ ഗതാഗതം ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കുന്നതാണു്. ഈ റോഡി ന്റെ പണിക്കു് മൂന്നു ലക്ഷം ഉറുപ്പികയാണു് ചിലവു വരുന്നതു്. ആ മൂ ന്നു ലക്ഷം ഉറുപ്പികയും ഒന്നായിട്ടു ചിലവു ചെയ്യരുതെന്നു ഞാൻ പറയുന്നി ല്ല. ഒരു കൊല്ലം ൧൫,൦൦൦ രൂപാ ചിലവാക്കുക; അടുത്ത കൊല്ലവും ൧൫,൦൦൦ രൂപാ ചിലവാക്കുക; ഇങ്ങിനെ ൨൦ കൊല്ലം കൊണ്ടു് ആ പണി മുഴുവനാക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതാണു്. ഏതെങ്കിലും തരത്തിൽ തൊഴി ലാളികളെ ഈ അവസരത്തിൽ സഹായിക്കണമെന്നു ഗവൺമെൻറു് വിചാരി ച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു് തീച്ചയായിട്ടുള്ള ഈ മുപ്പതിനായിരം ഉറുപ്പിക കൂടി ഈ വരുടെ ഉപജീവനമാർഗ്ഗമായി തീരത്തക്കവണ്ണം തക്ക സമയത്തു് ചിലവിടുന്ന തായാൽ അതു വലിയ സഹായമായിരിക്കും. ഞാൻ തന്നെ തൊഴിലാളിക ളുടെ നാലഞ്ചു യോഗങ്ങളിൽ അദ്ധ്യക്ഷം വഹിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അവരുടെ സങ്കട ങ്ങൾ കേൾക്കുമ്പോൾ എനിക്കു് രക്തക്കണ്ണുനീരാണു പലപ്പോഴും പുറപ്പെട്ടു വി ക്കാനിടവന്നിട്ടുള്ളതു്. അവർ പറയുന്നതു് ഞങ്ങൾക്കു സൌജന്യം ആവ ശ്യമില്ല. നാലണയുടെ കാര്യം കിട്ടത്തക്ക തരത്തിൽ എന്തെങ്കിലും ജോലി കി ട്ടിയാൽ മതി; എന്തു ജോലി വേണമെങ്കിലും ചെയ്യാം. കല്ലോ, മരമോ, വെണമെങ്കിൽ നിങ്ങളെത്തന്നെയും ചുമക്കാം. ഉപജീവനം കഴിക്കാൻ വേ ണ്ടി നാലണ കൂലി കിട്ടിയാൽ മതിയെന്നാണു്. കൊച്ചി രാജ്യത്തിന്റെ നന്മയേയും ഭരണാധികാരികളുടെ പേരിനേയും പുറംരാജ്യങ്ങളിൽ വേണ്ടത്ത ക്ക നിലയിൽ നിലനിറുത്തിപ്പോരുന്നതു് തൊഴിലാളികളായ ആ സാധുക്ക ളാണു്. അങ്ങിനെയുള്ള സാധുക്കളുടെ കാര്യത്തിൽ നാം ഇനിയും ചെവി കൊടുക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ തീച്ചയായിട്ടും റഷ്യയിലെ കമ്മ്യൂണിസത്തെ ഇവിടെ ക്ഷണിച്ചുവരുത്തുകയായിരിക്കുമെന്നാണു് ഞാൻ ഈ അവസരത്തിൽ ഓ ർമ്മിപ്പിക്കുന്നതു്. മൂന്നാമതായിട്ടു് ഗവൺമെൻറു് ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു പരി പാടിയാണു് കയർ ഇൻഡസ്ട്രിയെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുക എന്നുള്ളതു്. ഈ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

കയർ വ്യവസായം മന്ദീഭവിച്ചതോടു കൂടിയാണ് ക്ഷാമ വ്യാധി പടർന്നു പിടിച്ചിട്ടുള്ളതു എന്നതു തർക്കമറ സംഗതിയാണു്.

എന്നാൽ ഈ കയർ വ്യവസായത്തെ ഗവൺമെണ്ടിൽ നിന്നും ഏറെറടുക്കുവാനൊ ഇവിടെയുള്ള കയറകർം വരുത്തി സൂക്ഷിക്കുവാനൊ സാദ്ധ്യമായ ഒരു കായ്മല്ലതന്നെ. എന്നാൽ എന്തുകൊണ്ടു ഈ ഇൻഡ്യയിൽതന്നെ കയറിനുള്ള വിപണികളെ കണ്ടുപിടിച്ചുകൂടാ എന്നാണു് ഞാൻ ചോദിക്കുന്നതു്. കൊച്ചി പോർട്ടിൽനിന്നു് ഒരു ലക്ഷം ഉരുപ്പികയ്ക്കുള്ള ചരക്കാണു് കഴിഞ്ഞ കൊല്ലം വിദേശങ്ങളിലേക്കു പോയതു്. ഒരു ലക്ഷം രൂപായിൽ താഴെ ഒരു ലക്ഷം രൂപായ്ക്കുള്ള ചരക്കും ഇപ്പോഴത്തെ ശത്രുരാജ്യങ്ങളിലേക്കാണു് അന്നു് പോയിരുന്നതു്. ആ വിപണികളെ ഇനി നമുക്കു പ്രതീക്ഷിപ്പാൻ ഇപ്പോൾ തരമില്ല. ബാക്കി നാം ലക്ഷം ഉരുപ്പികയ്ക്കുള്ള സാധനങ്ങൾ ലണ്ടനിൽതന്നെ സ്റ്റോക്കായിട്ടിരിക്കയാണു്. അതു ശത്രുരാജ്യങ്ങളിലേക്കു കയററിയിരുന്ന ചരക്കു പിടിച്ചെടുത്തിട്ടുള്ളതാണു്. അയ്യുകൊണ്ടു് യൂറോപ്യൻ വിപണികളെ യാതൊരു തരത്തിലും ഇപ്പോൾ പ്രതീക്ഷിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. അതുകൊണ്ടു് ഇൻഡ്യയുടെ ഇതരഭാഗങ്ങളിൽ തന്നെ ഇവിടെയുണ്ടാക്കുന്ന കയറിനെ വിറഴിക്കുന്നതിനു് മാർഗ്ഗങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ബോംബെ, കൽക്കത്ത മുതലായ പ്രദേശങ്ങളിൽ ചിലവുണ്ടെങ്കിൽ അതു കച്ചവടക്കാർ കണ്ടുപിടിക്കയില്ലെ എന്ന ഒരു ചോദ്യം ഉണ്ടായേക്കാം. തിരുവിതാംകൂറിൽ ഗവൺമെണ്ടു് ചിലവിന്മേൽതന്നെ ചില ഏജണ്ടുമാരെ ബോംബെ, കൽക്കത്ത, റങ്കൂൺ മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിലേക്കു അയച്ചിട്ടുണ്ടു്. അതുപോലെ നമ്മുടെ ഗവൺമെണ്ടും ഇൻഡ്യയുടെ പലഭാഗങ്ങളിലും ഏജണ്ടുമാരെ അയച്ചു മാർഗ്ഗം കണ്ടുപിടിക്കുന്നതായാൽ നമ്മുടെ ചരക്കുകൾ ചിലവഴിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതാണു്. അതല്ലാതെ കയർ വ്യവസായത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവർക്കു എല്ലാവർക്കും ജോലിയുണ്ടാക്കുവാനൊ ജോലി കൊടുക്കുവാനൊ ഈ പൊതുമരാമത്തു പണികൾകൊണ്ടു സാധിക്കുന്നതല്ല. ഇവിടെ ഉണ്ടാക്കുന്ന കയറുകൾ വിറഴിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു പദ്ധതി കൂടി ഈ പരിപാടിയിൽ ഏർപ്പെടുത്തണമെന്ന അപേക്ഷയോടുകൂടി ഞാൻ ഉപസംഹരിക്കുന്നു.

മിസ്റ്റർ വി. കെ. കുട്ടി: മിസ്റ്റർ പ്രസിഡണ്ടു്, സർ, കഴിഞ്ഞ മിഥുനം ഒന്നാംതീയതി മുതല്ക്കാണു് ഈ രാജ്യത്തു് റിലീഫ് വർക്കു വേണമൊ വേണ്ടയൊ എന്നുള്ളതിനെക്കുറിച്ചു് ആലോചന ആരംഭിച്ചതു്. ഏകദേശം മണിക്കൂറിനുള്ളിൽ നമ്മുടെ ഗവൺമെണ്ടു് ഏതാണ്ടു് സങ്കടപ്പെടുന്ന സ്ഥലങ്ങളിലെല്ലാം ജനങ്ങൾക്കു് സമാധാനമുണ്ടാകത്തക്ക നിലയിൽ വേണ്ട താല്ക്കാലിക നടപടികളും നടത്തിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതു് ഈ അവസരത്തിൽ പ്രത്യേകം സന്തോഷത്തോടുകൂടി ഞാൻ പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ഇഷ്ടാനിഷ്ടിയോടും ഉത്തരവാദബോധത്തോടുംകൂടിയ ഗവൺമെണ്ടിന്റെ പ്രവൃത്തിയാണു് പൊതുജനങ്ങൾക്കു പിന്നേയും പിന്നേയും ഗവൺമെണ്ടിനെ സമീപിച്ചു ആനുകൂല്യങ്ങൾക്കു് അപേക്ഷിക്കുവാൻ ഇടവരുത്തിട്ടുള്ളതു്. യഥാർത്ഥത്തിൽ ഈ യുദ്ധംമൂലം കയർ വ്യവസായത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവർക്കു സങ്കടം അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്നിട്ടുണ്ടെന്നു ഗവൺമെണ്ടു് മനസ്സിലാക്കിയതായ ഒരു നിലവന്നിട്ടുണ്ടു്. പടിഞ്ഞാറെ തീരങ്ങളിൽ ഇപ്പോൾ സങ്കടപ്പെടുന്ന കൂടിൽ വ്യവസായികളെ രക്ഷിക്കുന്നതിനു് അരിപോലും ഗവൺമെണ്ടു് കൊടുത്തു തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നുവെന്നു് കാണുന്നതുകൊണ്ടു് ക്ഷാമനിവാരണത്തിൽ ഗവൺമെണ്ടു് ഉണർന്നു യഥാകാലംപ്രവ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ത്തിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു് പ്രത്യക്ഷമാകുമല്ലൊ. വല്ലാർപാടം, പനമ്പുകാടു്, കടമക്കുടി മുതലായ തുരുത്തുകളിൽ അരി വിതരണം തുടങ്ങികഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ ഈ വിതരണം എത്ര കാലം തുടർന്നുപോകുവാൻ കഴിയുമെന്നാണു് ആലോചിക്കേണ്ടതു്. തല്ക്കാലത്തേക്കു് അതായതു് ഇപ്പോൾ പെട്ടെന്നുണ്ടായിട്ടുള്ള ഈ പട്ടിണിയെ പരിഹരിക്കുന്നതിനു് അഞ്ചൊ പത്തൊ ദിവസത്തേക്കു് ഒരു പക്ഷെ ഗവർമ്മെണ്ടിനു് ഇതു് സാധിച്ചേക്കാം, ഈ പ്രശ്നത്തിനു് ഒരു പര്യവസാനം ഉണ്ടാകുന്നതുവരെ തുടർന്നുപോകുന്നതിനു് ഗവർമ്മെണ്ടിനു് സാധ്യമല്ല. എന്നാൽ പിന്നെ എങ്ങിനെ അതു് പരിഹരിക്കാമെന്നാണു് ആലോചിക്കേണ്ടതു്. രാജ്യത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും മരാമത്തു വേലകൾ ആരംഭിച്ചു എതാണ്ടു് പരിഹരിക്കാമെന്നു് ഉദ്ദേശം ഗവർമ്മെണ്ടിനുണ്ടു്. അതിന്റെ ഫലമായിട്ടാണു് ചെല്ലാനം, ഞാറക്കൽ മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിലെ മരാമത്തു വേലകൾ തുടങ്ങിട്ടുള്ളതു്. ഇതുപോലെ സങ്കടപ്പെടുന്ന അനേകം തുരുത്തുകൾ വേറെയുണ്ടു്.

തെക്കോട്ടു മാറുന്നപക്ഷം കരിങ്ങാച്ചിറ, ഇരിമ്പനം മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിലുള്ള കയർ വ്യവസായികൾ മുഴുവനും പട്ടിണിയിൽ ആയിരിക്കുന്നു. അവർക്കും എന്തെങ്കിലും ഒരു പരിഹാരം ചെയ്തുകൊടുക്കേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണു്. ഈ സ്ഥലങ്ങളുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ കിടക്കുന്ന ഒരു സ്ഥലമാണു് തൃപ്പൂണിത്തുറ. തൃപ്പൂണിത്തുറ ചന്തയിൽ കൂടി ഒരു കനാൽ തുറക്കുവാനുള്ള പദ്ധതിയെപ്പറ്റി ഗവർമ്മെണ്ടു് ആലോചന തുടങ്ങിട്ടു വളരെക്കാലമായി. എന്റെ അറിവു ശരിയാണെങ്കിൽ, പത്തുകൊല്ലമായിട്ടുണ്ടു്.

മിസ്റ്റർ വി. എൻ. ദാമോദരൻ നമ്പ്യാർ: കൌൺസിൽ തുടങ്ങിയതു മുതലുണ്ടു്.

മിസ്റ്റർ വി. കെ. കുട്ടി: ഈ കനാൽപണി ആരംഭിക്കുന്നപക്ഷം ഒരു വർഷമെങ്കിലും ക്ഷാമത്തിൽനിന്നു നാട്ടുകാരെ രക്ഷിച്ചു മുന്നോട്ടു കൊണ്ടുപോകുവാൻ കഴിയുമെന്നാണു് എന്റെ വിശ്വാസം. അലൈൻമെന്റു തിട്ടപ്പെടുത്തുവാനുള്ള ഒരു വിഷമമാണു് ഇതു താമസിക്കുവാൻ കാരണമെന്നാണു് എന്റെ അറിവു്. ഗവർമ്മെണ്ടു് ഇതു ചെയ്യുന്നതിനു് സന്നദ്ധമായിട്ടാണു് വളരെക്കാലമായിട്ടു കാണുന്നതു്. ഫാമിനു മണിക്കുർകൊണ്ടു് ഇതു വലിയ സ്കീം നടപ്പിൽവരുത്തിയ ഗവർമ്മെണ്ടിനു് തൃപ്പൂണിത്തുറ കരിങ്ങാച്ചിറ തോടിന്റെ അലൈൻമെന്റു് തിട്ടപ്പെടുത്തുവാനുള്ള ഒരു പ്രയാസം ഉണ്ടാകയില്ലെന്നു എനിക്കറിയാം. അതുപോലെ ചേരാനെല്ലൂർ-വരാപ്പുഴ റോഡും ഉടനെ പണിയേണ്ടതാണു്. ചിറ്റൂർ-വടുതല റോഡിന്റെ പണി ഫാമിന്റെ മുതൽ ഫാമിനുള്ളിൽ അവസാനിപ്പിക്കണമെന്നാണു് റോഡ്ബോർഡ് ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതു്. എന്നാൽ ഫാമിൽ ഇതിലേക്കു അനുവദിച്ചിട്ടുള്ള പന്തീരായിരം ഉറുപ്പിക ചിലവാക്കീട്ടില്ല. അടുത്ത കൊല്ലത്തെ സംഖ്യകൂടി കണക്കാക്കുന്നപക്ഷം ഇരുപതിനായിരം ഉറുപ്പികയോളം ഇതിലേക്കു അനുവദിച്ചിട്ടുള്ളതായി കാണാവുന്നതാണു്. ഈ പണിയും ചിറ്റൂർ മുതൽ വരാപ്പുഴവരെയുള്ള റോഡിന്റെ പണിയും ഉടനെ ആരംഭിക്കുന്നതായാൽ ആ ഭാഗങ്ങളിലെ ക്ഷാമനിവാരണത്തിനു ഒരു പരിഹാരമാകുന്നതാണു്. ഗവർമ്മെണ്ടിന്റെ റിലീഫ് വർക്സിനെപ്പറ്റിയുള്ള നയം ലഘൂകരിച്ചു് അകാസിഷ്യൻ ഒഴിച്ചു് നടത്തണമെന്നുള്ളതാണു്. ഈ റോഡു് തുറക്കുന്നപക്ഷം ഒരിഞ്ചു ഭൂമിപോലും ഏറ്റെടുക്കേണ്ടിവരികയില്ല. എത്ര സംഖ്യ ഗവർമ്മെണ്ടു് ഇതിനു ചിലവാക്കുവാൻ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ഉള്ളോക്കുന്നുണ്ടോ അത്രയും സംഖ്യ അവിടത്തെ നാട്ടുകാക്ക് കിട്ടുന്നതാണ്. അതുകൊണ്ട് ഈ പണികൾ ഉടനെ ആരംഭിച്ചാൽകൊള്ളാമെന്നാണ് എന്റെ അപേക്ഷ.

വല്ലാർപാടം, പന്നുകാട് മുതലായ പ്രദേശങ്ങളിലും റോഡുകൾ വേണമെന്ന മുറവിളി തുടങ്ങിട്ട് വളരെക്കാലമായി. അവിടേയും റോഡ് അത്യാവശ്യമാണ്. അവിടെ റോഡ് തുറക്കുന്നതിനു പുറമോക്കുകളും മറ്റും ഉള്ളതുകൊണ്ട് യാതൊരു ബുദ്ധിമുട്ടും ഗവൺമെണ്ടിനുണ്ടാകയില്ല. ഡിപ്പാർട്ട്മെണ്ടലായിട്ട് നടത്തിയാൽ മുന്നൂറിയാൽ സംഖ്യക്കു ധാരാളം പണികൾ അവിടെ നടത്തുവാൻ കഴിയും. പഞ്ചായത്തിൽനിന്നും അവിടെ ഒരു ബണ്ട് കെട്ടുന്നതിനുള്ള ഒരു സ്കീം സമർപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്". അതിനു പന്തീരായിരം ഉറുപ്പികയാണ് ചിലവ് ഉള്ളോക്കിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഈ പണിക്കു ചിലവാകുന്ന സംഖ്യയുടെ ര ശരമാനം പലിശകണ്ടുള്ള ആദായം ഗവൺമെണ്ടിനുണ്ടാവുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. ഇവക ജോലികളെല്ലാം ആരംഭിക്കുന്നപക്ഷം പടിഞ്ഞാറൻ പ്രദേശങ്ങളിൽ സംഭവിച്ചിട്ടുള്ള അവശതയിൽനിന്നും അവിടത്തെ നാട്ടുകാരായ സാധുക്കളെ രക്ഷിക്കുവാൻ കഴിയുന്നതാണ്. ഇത്രമാത്രമെ എനിക്കു പറയുവാനുള്ളൂ.

മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ: ലാൻഡ് അകൂയർ ചെയ്താൽ നാലോ അഞ്ചോ കൊല്ലം കഴിഞ്ഞിട്ട് അതിന്റെ വില കൊടുക്കുവാൻ വല്ല മെത്തേടും (method) ഉണ്ടോ?

Mr. K. M. Ibrahim *(Cranganur):* Sir, without making any observations regarding the planned economy that is essential for a final and lasting solution of our unemployment and poverty problem, I would like to inquire of the Government how it has happened that the coastal regions of the State have closed with Narakkal. *(Laughter).*

Dr. A. R. Menon *(Minister for Rural Development):* No. It has not.

Mr. K. M. Ibrahim *(Cranganur):* Is it the idea that the scheme will be continued to the northern parts also?

Dr. A. R. Menon *(Minister for Rural Development):* Cranganur and Chennamangalam are also included in the scheme.

Mr. K. M. Ibrahim *(Cranganur):* What are the major items of work that are proposed to be started there? So far as the press note that was issued by the Government some days ago is concerned, it does not contemplate any relief work in Cranganur or Chennamangalam.

Mr. President : That press note was the result of a conference held for one hour. We thought we must do something immediately. The decision that we arrived at was the result of a hasty visit and an immediate direction to meet the urgency of the situation.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Dr. A. R. Menon *(Minister for Rural Development):* And we started from one end. That is all.

Mr. President: The hon'ble member's question is, why did you not start from Cranganur.

Mr. K. M. Ibrahim *(Cranganur):* I am not importunate that the start be from Cranganur. I am only saying that Cranganur and other portions, north of Narakkal also must be included.

Mr. President: Probably, if some of the Government members are given a chance to speak, the honourable members might be in a position to continue the debate better.

Mr. A. Madhava Prabhu *(Diwan Peishkar):* Mr. President, Sir, the efforts made by our Government in the matter of the relief to be given to the persons, who have been thrown out of employment and who have been consequently subjected to poverty, are of two kinds. One is immediate and temporary relief, and the other is long-standing relief. The nature of the longstanding relief consists of the works which we have undertaken already and which we proposed to undertake after a greater scrutiny of some of the other items of work which are in contemplation. So far as the nature of the work and the spots selected for these works are concerned, certain principles were enunciated by the Diwan when we met at the Pudiakovilagam at Trichur on the morning of Friday or Thursday about ten days back. On the morning of that day, as soon as I got up, I got a communication from the Huzur Office through a special messenger enclosing a copy of a telegram received from the inhabitants of Chellanam, asking the Government to do some relief work for the inhabitants of that place. I was asked to proceed to the spot and to suggest what the Government could possibly do. At about 11 O' clock I had to meet the Diwan in connection with the War Committee meeting. Soon after the meeting was over this matter was represented to the Diwan and he asked both myself and the Chief Engineer and also the Hon'ble Minister to remain there to have a discussion of the methods which we should adopt and the principles we should bear in mind in making recommendations. Then we had no idea of starting any immediate work, because we did not know the real situation of the place. The Diwan asked the Chief Engineer as to the items of work which we could immediately undertake so far as the western littoral tracts were concerned. The Chief Engineer said that—of course the Diwan also asked about this particular work—the Pandikudi-Chellanam road is a necessary item. But he said that about 80 per cent of the estimated amount for that particular road will go towards the cost of land acquisition and cost of materials. Then the answer was, "We cannot do that". The reason is that the principle underlying all these relief works has to be borne in mind and that it

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

the major portion of the amount—at any rate more than 80 per cens of the amount estimated must go not for land acquisition or for cost of materials, but must really go for the relief of the poor. That is to say, whichever work would give 75 per cent of the amount spent to the labourers, must be given preference. That was the principle which the Diwan was pleased to enunciate, and we were asked to select in consultation with each other those works which would satisfy these requirements.

The next suggestion was, "Is there any other road?" The Chief Engineer suggested Kumbalangi—Chellanam road, for which an amount of about 26,000 rupees is necessary. As regards this, the amount that will be required for land acquisition will only be Rs. 5,000 and odd. The Diwan asked us to choose that work, for much of the amount that will be spent would go for earth-work, as there is a lot of filling-up to be done there. They are practically paddy-fields and they have to be filled up, so that a very big portion of that amount will practically go for the relief of the poor. We at once took up the suggestion and the Diwan asked us to fix a time when all the three of us could go to inspect these places. The next day we could not go. Then came Sunday. There was some inconvenience. On the 4th day, at 12 O'clock, we started and we visited practically a big portion of these proposed places and also we went to Chellanam. There, we were shown certain foot-paths which required repairs. Here again a very large portion of the expenditure will go for the relief of the poor. In other words, there was no land acquisition needed. There was no cost of materials to be incurred. A large portion of the amount that we spend will go for the poor. Sand could be obtained from a distance of a furlong or one and a half furlongs. That also we thought would be a very useful work and would satisfy all the requirements of the principles enunciated by the Diwan. On our way back, we saw a large number of poor peple who had assembled there. They represented that they had taken no food for one or two days. We were really struck by that and we thought we should do something immediately for them. However hurriedly we may undertake all these works, they require certain formalities to be gone through. Estimates have to be prepared, then some modifications of the estimates may be necessay on discussion and sanctioning all these would take some time. At the same time, some immediate relief to these poor people was necessary. Then we talked about this matter to each other and finally we came to the conclusion that rice should be distributed free to the poor until we were able to start these works. After coming here, and having a discussion in the night with the Hon'ble Minister, I submit-

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ted my report that very next day and went to Trichur. When I went there, there was a call from certain villages like Thottipal and Parappur which were under water on account of the recent rains. When I returned home, I received a phone message from the Diwan asking me and the Chief Engineer to meet him the next day here at 4 O'clock. That day there was a meeting when myself, the Hon'ble Minister, the Secretary and the Chief Engineer and also a non-official member of this Council, *viz.* Mr. K. Ayyappan discussed about these matters with the Diwan. We came to the conclusion that these works should at once be started. The question was also asked as to what we should do with reference to the northern areas. So far as those areas are concerned, we could not all at once pitch upon any work which would be called relief work. Because the big road from Vypeen to Pallipuram mentioned by some of the hon'ble members here today required a lot of money for land acquisition. The Diwan himself then suggested that we might take up the work of the Appangat Canal at Narakkal, where the land acquisition work was already over. We caught the suggestion. Another reason that prompted us to take up that work is that it is a central place where people of all the adjacent places could come for work. There was no necessity to spend any amount on materials also. The major portion of the amount that is intended to be spent would go to the relief of the poor. With these principles in mind we have still an idea of trying to find out other works in other places. Any concrete suggestions in this behalf will certainly be accepted.

Then, with regard to the selection of areas, rightly the Hon'ble Member Mr. Ibrahim asked a question. A ready answer to that question will be found in the speech of the Hon'ble Member, Mr. Pylee, *i.e.*, those places which are nearest to the coir factories are those which are most affected by this coir industry. We are not very much concerned at present with those labourers who depended upon other kinds of industry or engaged in other kinds of labour. For instance, there are people who are depending upon paddy cultivation. We are not very much concerned about them. Then there are labourers who depend upon some kind of work in some of the commercial houses in Mattancheri. We are not concerned with them also. Because they still have their work and they cannot expect any relief from the Government. We are now concerned only with places where the majority of the people are those who have been depending either upon factory works in British Cochin or Palluruthi or engaged in the manufacture of coir in the villages. Whichever tracts that satisfy these two requirements will certainly be accepted.

In the discussion which we had between myself and the Minister, the Minister suggested that we must undertake some relief work

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

so far as the northern portions are concerned. The portions we selected are Vypeen, Elankunnapuzha, Ochenthuruthu, Vallarpadom, and Mulavukad. These were, according to us, places where the majority of the people were poor and were depending mostly upon coir industry and factory work. We have started our scheme for distribution of rice in these places also. In the method of distribution we have also been very careful. That is to say, we have divided the areas into smaller portions and asked for the assistance of volunteers of the places for taking a list of the houses in which poor people are living and also the number of poor people in those places, so that with these lists in hand we will distribute the rice according to the necessity of each house. This will avoid the rice being taken away by persons who are outside the State. Then, the reason why again we did not, for the present, include tracts beyond this area, say Narakkal, is because Narakkal, Nayarambalam, and Edavanakkad are places which have got a larger proportion of richer people. The places we have selected like Chellanam and Kumbalangi are places which are practically devoid of any land-lord gentry or merchant classes. They are practically peopled by working class population. In Kumbalangi and Chellanam, excepting one or two families, such as Mr. Peter's and Mr. Chakyamury's families, all others are extremely poor. In Narakkal and Edavanakkad, we have got a number of merchants and a number of bankers who can share with the Government the burden of relieving distress. So far as Cranganur tract is concerned, so far I have not received a single representation from any official or non-official body, saying that they are really famine-stricken. If any such proposal was made and any such need was brought to the notice of the Government or any member of the Government, certainly that matter would also have been considered.

Dr. A. R. Monon *(Minister for Rural Development):* Let me correct that statement, Sir. The President of the Cranganur Panchayat himself came to me and made these representations. The Diwan Peishkar is not aware of that.

Mr. A. Madhava Prabhu *(Diwan Peishkar):* Then after doing all these things, and bearing all these principles in mind, we have made an appeal to the public to share a portion of this burden or responsibility. It is my duty as one of those who have been entrusted with this work to appeal to the richer section of the public to contribute liberally for this relief work. Whatever help the hon'ble members of this House or the members of the public are prepared to give, so far as this matter is concerned, either in the shape of suggestions or in the shape of resources, is welcome. Any suggestions put forward according to the principles I have enunciated above for relief

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

works which will stand for a long time, we are prepared to accept—we don't mind expenditure. We are prepared to consider and do what lies in the power of the Government. You will see from what I have narrated, the anxiety that has been shown by the Government in tackling this situation. There is a section of the public who think that everything should be done by the Government. We cannot consistently with the work which is actually entrusted to Government servants undertake the work of ameliorating the conditions of the merchants to a very large extent. That is a thing which is to be done by private agency. Wherever private agency fails, Government are prepared to extend any help that lies in their power.

There came up for discussion at one conference, also the work mentioned by the Hon'ble Member, Mr. Kutty. That is, about the Canal. That proposal was not accepted, as utility was found to be not commensurate with the expenditure involved in it, as a relief work at any rate. Another hon'ble member mentioned here about the necessity of a bridge in a certain place. According to us, this cannot come under relief works, because 90% of the amount spent on it will go for iron materials and expert technical workmanship. Then my friend, Mr. Salem, has been speaking about the Koovapadom scheme. I doubt very much whether that will be of any use as a relief work. Our purpose here is not to give relief to all kinds of labourers, but only to those labourers who are mainly depending upon coir industry and factory work. So far as the residents of Mattancheri are concerned, more than 90% of them do not depend upon this kind of labour but are engaged in some other avocation. They have not been seriously affected by this, excepting of course a few people in the Palluruthi side.

Mr. A. B. Salem *(Mattancheri):* I do not mean the town area of Mattancheri. I mean the constituency.

May I know, Sir, whether you have got a list of the land owners whose lands will have to be acquired for the Pandikudi-Chellanam road?

Mr. A. Madhava Prabhu *(Diwan Peishkar):* We have got the whole estimate ready. The people are not going to surrender the land without any value. We cannot undertake this item of work.

Mr. C. V. Iyyu *(Kunnamkulam):* If the land owners agree for payment after one year, will the Government undertake this work now?

Mr. A. B. Salem *(Mattancheri):* Why can't they agree for nothing?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. K. Achyuta Menon *(Secretary to Government):* Mr. President, Sir, I do not propose to make a long speech. I just wish to supplement what the Hon'ble Member for Revenue has stated. As the discussion on the other side has shown, there are two aspects to this question of unemployment ; one is the general aspect, namely, the unemployment caused by the war conditions. There are schemes which might be designed to solve that question in a general way. I believe the object of this adjournment motion is to focus the attention of the Government not upon those schemes which are intended to meet the employment problem generally. The motion itself is for discussing the situation arising from the widespread and acute distress among the working classes of the population by the increase of unemployment brought about by the present war and it insists on starting "urgent relief works" to tide over the difficulty. Focussing our attention for the present upon that matter, I would give a short resume of what the Government has done to enable those people to tide over their distress. The Hon'ble Member for Revenue has given out certain principles for choosing works of that nature. They are, the work must be protective there is no use of starting work which will not be useful afterwards. Another thing is, the benefits of the work should reach the people who are affected. And lastly, the facilities we have in undertaking these works must be considered. These aspects were kept prominently in mind when there was a discussion at the Diwan's Office on the last 18th. For instance, take the Kumbalangi-Chellanam road. The lands belong to certain well-known institutions over which the Government can exercise some control such as the V. T. K. Estate, the Cochin Thirumala Devaswam, Sree Varaha Devaswam etc. There is no difficulty with respect to the land acquisition in these cases. We can avoid all the usual formalities in the case of land acquisitions, and as a matter of fact, instructions have been issued that the lands should be surrendered at once even without waiting for the formality of land acquisition. It has been ordered that the work should be started within 10 days. Already we have passed through a few days and only a week remains now. The work will be started within that time.

We divided the whole littoral tract into northern and southern littoral areas, and geographically also they are north and south littoral areas. This work is expected to supply the necessities of a large number of people of the southern area. The Appangat canal was taken, because, in that case, the land acquisition was over some years ago, but the work was kept in abeyance for reasons which I think we need not go into now. As a matter of urgent relief work, it has now

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

been started. Then there are also the pathways at Kumbalam and Chellanam. We also considered at the same time whether there are works in other areas alleged to be affected, where this kind of work could be started. But we could not immediately came to any decision. The case of Nettur canal also then came into discussion. But the matter could not be taken, because it would only serve as a drainage canal, and it would be unsafe to embark upon such an expensive scheme without taking into consideration the benefits that would be derived from it in future. We considered other things also. These are the only works which we could immediately pitch upon, and which could be immediately taken over. In fact orders have been given to consider the possibility of starting similar works in other areas affected. The Diwan Peishkar had reported that roughly for a week provision should be made for the distribution of rice. That was why we made a provision for distribution of rice in those areas which he has selected, regard being had to the extent of distress prevailing there. He was also asked to request the outside public to supplement as far as possible Government work by charitable donations. Government have reason to think that a large measure of help will be forthcoming. The motion invites the attention of the Government to go to the help of those people who are immediately affected as a result of this war. And such of the measures that could possibly be undertaken have been started. And if there are any works which hon'ble members suggest as absolutely necessary and which are feasible, there is no reason to doubt that the Government will not be prepared to take up those questions.

മിസ്റ്റർ വി. എൻ. ദാമോദരൻനമ്പ്യാർ: സർ, ഈ പ്രമേയത്തെപ്പറ്റി രണ്ടു സംഗതികൾമാത്രമെ എനിയ്ക്കു ഗവൺമെൻറിനോടു പറയാനുള്ളൂ. ഒന്നാമതായിട്ട്, ഈ പ്രസ്സു് കമ്മ്യൂണിക്കിനെക്കുറിച്ചു് ജനങ്ങളുടെയിടയിൽ തെറ്റിദ്ധാരണ പരന്നിട്ടുണ്ടു്. ക്ഷാമനിവാരണപദ്ധതി കടലോരപ്രദേശങ്ങളിൽ മാത്രമാണു് ഗവൺമെൻറു് തുടങ്ങുവാൻ പോകുന്നതു് എന്നുള്ളതാണു് ആ തെറ്റിദ്ധാരണ. എന്നാൽ ഗവൺമെൻറിന്റെ മറ്റു പദ്ധതിയിൽനിന്നും ക്ഷാമം പ്രധാനമായി ബാധിച്ചിട്ടുള്ള മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിലും വേണ്ട പരിഹാരമാർഗ്ഗം തുടങ്ങുവാൻ തീർച്ചയാക്കീട്ടുണ്ടെന്നു് അറിഞ്ഞതുകൊണ്ടു് ആ തെറ്റിദ്ധാരണ നീങ്ങിയിരിക്കുന്നു. എനിയ്ക്കു് ഈ അവസരത്തിൽ ഗവൺമെൻറിനെ ധരിപ്പിക്കുവാനുള്ളതു് കടലോരത്തിലെ ജനങ്ങളുടെയിടയിലുള്ളതുപോലെ തന്നെ കയർ വ്യവസായത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടിട്ടുള്ള മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിലെ ജനങ്ങളുടെയിടയിലും ക്ഷാമം ബാധിച്ചിട്ടുണ്ടു് എന്നുള്ളതാണു്. കൂടാതെ മറ്റു വ്യവസായങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവരും ആ വ്യവസായങ്ങൾക്കു സൌകര്യമില്ലാതെ കഷ്ടപ്പെടുന്നതായിട്ടു് ഈ കൊച്ചികണയന്നൂർ താലൂക്കിൽ ധാരാളമുണ്ടു്.

അതുകൊണ്ടു് വളരെ അത്യാവശ്യമായതും ഗവൺമെൻറു് അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ളതും പണമില്ലെന്നുള്ള കാരണത്താൽ ഗവൺമെൻറു് നിർത്തിവെച്ചിട്ടുള്ളതുമായ സകല പൊതുമരാമത്തു പണികളും ഉടനെ ആരംഭിക്കുന്നതായാൽ കയർ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

വ്യവസായത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടിട്ട് ഇപ്പോൾ തൊഴിലില്ലാതായിത്തീർന്നിട്ടുള്ളവർക്കും മറ്റു വ്യവസായത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടിട്ട് തൊഴിലില്ലാതായിത്തീർന്നിട്ടുള്ളവർക്കും തൊഴിലുണ്ടാകുന്നതാണ്. അതിനു പണമില്ലെങ്കിൽ കടം മേടിച്ചിട്ടെങ്കിലും ഈ പദ്ധതികൾ ഉടനെ നടപ്പാക്കണമെന്നുള്ളതാണ് എനിക്ക് ഗവൺമെന്റിനോടു പറയാനുള്ളത്. ദിവാൻപേഷ്കാർ അവർകൾ പറഞ്ഞു കടലോരപ്രദേശങ്ങളിൽ വലിയ ജന്മികളും കച്ചവടക്കാരും അപൂർവ്വമാണെന്ന്. ചെല്ലാനം അണ്ടിക്കടവു മുതലായ പ്രദേശങ്ങളിൽ നോക്കിയിട്ട് ഒരു മിസ്റ്റർ പീറ്ററെ മാത്രമേ കാണുവാൻ സാധിച്ചുള്ളു എന്ന് അദ്ദേഹം പറയുകയുണ്ടായി. ഞാൻ പറയുന്ന ആ സ്ഥലങ്ങളിൽ ഒരു മിസ്റ്റർ പീറ്ററേയൊ ഒരു മിസ്റ്റർ ഫക്യാമറിയേയൊ കാണാൻ സാധിച്ചു എങ്കിൽ മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിൽ അതുപോലും ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല എന്ന്. അവിടെയുള്ളവരെല്ലാം ഒരുപോലെ നിർദ്ധനരാണ്. ഇവരെല്ലാം കയർ വ്യവസായത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവരുമാണ്. അതുകൊണ്ട് അവരുടെ കാര്യവും കൂടി ഈ കാര്യത്തിൽ ആലോചിക്കണമെന്നാണ് എനിക്ക് പറയാനുള്ളത്.

രണ്ടാമതായി പറയാനുള്ളതു്, ഈ പദ്ധതി ഗവൺമെൻറിൽനിന്നു തുടങ്ങുവാൻ പോകുന്നതു് തല്ക്കാലത്തെ ക്ഷാമനിവാരണത്തിനു മാത്രമാണല്ലൊ. ഇതിൽ ഒരു സംഗതികൂടി ചെയ്താൽ കുറെക്കൂടി നന്നായിരിക്കുമെന്ന് എനിക്കു തോന്നുന്നുണ്ട്. സാധാരണയായി അനുവദിച്ചിട്ടുള്ളതും ബഡ്ജറ്റിൽ കൊള്ളിച്ചിട്ടുള്ളതുമായ പണികൾ പഞ്ചായത്തുകളിൽനിന്നും നേരിട്ട് നടത്താതെ ഇപ്പോൾ കൺട്രാക്ടർമാർ മുഖാന്തിരമാണ് നടത്തിവരുന്നതു്. കൺട്രാക്ടർമാർ പണി നടത്തുന്നതു് അവരുടെ ലാഭത്തെ മുൻനിർത്തി മാത്രമാണ്. എന്നാൽ കഴിയുന്നിടത്തോളം പണികൾ അതാതു പഞ്ചായത്തുകളിലെ ഉത്തരവാദിത്വമുള്ള മെമ്പർമാരെ ഏല്പിച്ച് അവരെക്കൊണ്ടു നടത്തിച്ചാൽ അനവധി തൊഴിലാളികൾക്കു് കൂലി കൊടുക്കത്തക്കവിധത്തിൽ ആ പണികൾ അവർക്ക് ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കുന്നതാണെന്നു് ഞാൻ ഗവൺമെൻറിനെ ധരിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു. അടുത്തകൊല്ലത്തിൽ ആദ്യംതന്നെ ഈ പണികൾ തുടങ്ങുന്നതായാൽ തല്ക്കാലത്തെ ക്ഷാമനിവാരണത്തിനും അതു് പര്യാപ്തമായിത്തീരുകയും ചെയ്യും.

അവസാനമായി മിസ്റ്റർ കുട്ടി ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചതായ തുപ്പുണിത്തുറയിൽ കൂടിയുള്ള തോടിൻറെ സംഗതിയും പ്രത്യേകിച്ച് ഞാൻ ഈ സഭയെ ഓർമ്മിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ഈ തോടിൻറെ ആവശ്യത്തെപ്പറ്റി ഈ കൌൺസിൽ തുടങ്ങിയ കാലം മുതൽ വാദിച്ചുവരുന്നതാണ്. ഇതുവരെ ഒരു നടപടിയും ഗവൺമെൻറ് അതിൽ എടുത്തുകാണാത്തതു് വളരെ വ്യസനകരമായ ഒരു സംഗതിയാണ്. ഗവൺമെൻറിൽനിന്നു് അതിൻറെ എസ്റ്റിമേറെല്ലാം ഉണ്ടാക്കിക്കഴിഞ്ഞുവെന്നും അതു് തുടങ്ങുന്നതിനു് ഇറിഗേഷൻ ബോർഡിൻറെ അനുമതിയും ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നാണ് എൻറെ അറിവു്. ഇതിനു് ൫൦,൦൦൦ക. യാണ് വേണ്ടിവരിക. ഈ പണി നടത്തുന്നതായാൽ രണ്ടു വിധത്തിലുള്ള ഗുണം ജനങ്ങൾക്കു് ഉണ്ടാകുന്നതാണ്. ഒന്നാമതു് ക്ഷാമനിവാരണം, രണ്ടാമതു് എഴുനൂറു് എണ്ണൂറു് ഏക്കറോളം ഭൂമിയിൽ കൃഷിയും നല്ലവണ്ണം ചെയ്യാം. അതുകൊണ്ടു് ഗവൺമെൻറിൻറെ ദൃഷ്ടി ഈ കാര്യങ്ങളിൽ പതിക്കണമെന്നു കൂടി പ്രത്യേകം അപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. K. M. Ibrahim *(Cranganur):* Sir, the House has only been going through the necessities of the various parts. But nothing has been mentioned till now about Cranganur.

Mr. T. P. Poulose *(Kanayannur):* On a point of information whether the canal mentioned by Mr. Nambiar requires any expenditure on land acquisition?

Mr. V. K. Aravindaksha Menon *(Chief Engineer):* Over a large extent of the canal it is required.

Mr. C. V. Iyyu *(Kunnamkulam):* Can the Government stop the working of the Caterpillar machine for one year so that some labourers may get work? *(Laughter).*

*Dr. A. R. Menon** *(Minister for Rural Development):* Sir, I believe, this adjournment motion is construed not as one of censure upon the Government, but only as one to draw the pointed attention of the Government to the existing distress in various parts of the State. That has been made very clear by my friend Mr. Viswambharan in his opening speech. I can, at the very outset, assure the members of this House that the Government are at one with them in thinking that there is widespread distress and that some ameliorative measures are called for immediately; and it was with this idea that a conference was called for immediately which decided to take measures as far as possible to give relief to the existing distress. I have been getting petitions and deputations from various parts of the littoral tracts, complaining of the miserable conditions to which the population is reduced by the existing dislocation of trade. This distress cannot be relieved adequately by any measures—let the House understand it clearly—adopted by the Government, for the defect or difficulty at the root of the matter, cannot be removed so long as the war exists. There is no demand for coir or its products in different parts of the world to which we used to export them, and there is also a scarcity of shipping space. These two difficulties will not be got over till the war ends. The House ought to remember that it is not a relief measure to tide over a temporary period as a result of flood or as a result of such calamity which lasts only for a few days or for a few weeks. This may last for a few months or perhaps even a few years. Therefore whatever may be our sympathy and our generous emotions, this must be controlled by the idea of practicability so that these emotions must be receded by a sense of our limitations and a conviction that we will be able to carry on this relief work to the longest period possible. It is very important that we should note this difference between giving succour to people as a result of flood or other

*Speech not corrected by the hon'ble member.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

damages, and as a result of war, over which, we have no control and, of the termination of which, we have no idea. It is with these ideas that we must approach this question, so that the House may understand that the Government cannot rush into these and take all kinds of work indiscriminately. However much we may sympathise with the lot of these poor people, any hasty action may produce more harm than good to the people for whose purpose these works are to be undertaken. In this view of the matter, the distribution of rice that has been mentioned already and which is the result of an emotional impulse of the Diwan Peishkar himself, would lead to heart-burning in other parts of the State. Once we begin this, such requisitions will continue to come from the other littoral areas, so much so, the Government will not be in a position to distribute in all these places. As I said this will lead to heart-burning. Anybody who listened to the speeches of the hon'ble members in this House will know that each member asserted that part of the area which he represents, as suffering most acute distress. As a matter of fact, all the parts are suffering distress, no doubt. Human nature being what it is every man will try to bring out his case and state what is necessary for him. But considering the pitiable condition of those people whom we saw—I do not want to disguise the effect the mere sight of those starving people created on the Diwan Peishkar—he suggested his proposal to give immediate distribution of rice. I want to make it clear that this kind of relief cannot be extended over the whole area by any Government. The only way to give relief is by giving them work. As has been clearly explained, we do not want to take up any work involving large expenditure for land acquisition, etc. We do not want to take up any work which involves large amount to be spent on the purchase of materials. We want, that, as far as possible, this money should go to the poor people in the shape of wages.

A question was raised whether it is better to give these works on contract system or whether they should be undertaken departmentally. There are very great difficulties in the way of the department to undertake these works by themselves. The Engineering Department is already overburdened and it will be very unfair to thrust this work upon them in various parts of the littoral area. Fully realising the limitations and the difficulties that might arise if works are given on contracts, certain conditions were proposed to be imposed upon those contracts. One is that the wages fixed by the Government should be given by the contractor in the presence of the representatives of the Government or before the Panchayat Presidents. The second point is that the contractor should take any

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

man or woman whom the department asks him to take so that he may not make any selection between a well-bodied worker and a feeble worker. Therefore these two conditions were super-imposed in the contract so that the vicious aspect of the contract system may be done away with as far as possible. Government believe, by a combination of these we may get the advantages of the contract system and also succeed in eliminating the disadvantages to a very great extent. I hope, the House, on reflection, will come to the conclusion that this arrangement is worthy of trial.

A point raised by Mr. Viswambharan is regarding the storing of coir in the depot. I think Mr. Peter has explained to you everything about the volume of trade regarding this particular commodity. Our people do not grasp the volume of trade carried on here in the coir industry. Nearly 75 to 80 lakhs—almost the income of the State—is the amount involved in this trade. Is it possible for the Government to purchase and accumulate this stock in anticipation that on a future date there will be a market for it? Is it possible to store goods of this kind which will undergo decay and also lose its value in course of time? It also involves a large expenditure in getting storage places. And that is a proposition, which, I submit, cannot be undertaken by Government. I hope the House will also understand, in the face of the difficulties I have enumerated, that the Government position is the correct one.

Mr. Peter said about the agency. He suggested that an agent should be sent all over India. My submission in this connection is that the merchants who are dealing in this trade are not poor people—I know some of them make huge profits—and that being so I ask, why not these merchants themselves contribute and send their own agent to the different parts of India and try to get market for their own trade? I submit to this House that it is not the duty of the Government to send agents on behalf of the traders. It may be that some Governments are doing that, but I do not think it is part of the Government business. The Government business is only to do something when the Government themselves can negotiate with another Government, or for the matter of that with the Imperial Government. The traders must themselves do it. It is not fair to call upon the Government to undertake the duties of sending out agents on behalf of a few traders. Further the agent they send will be more efficient and energetic than any agent which the Government may send, because their agent's period of service will depend upon the success he achieves in the field, whereas, the Government servants's life does not depend upon any such thing.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. C. V. Iyyu *(Kunnamkulam):* Cannot the Government address the Marketting Officer of the Government of India to find out some market?

Mr. President: Why should the Government of India do it for us?

Mr. C. V. Iyyu *(Kunnamkulam):* On behalf of India we are contributing.

Mr. A. B. Salem *(Mattancheri):* Has there been any demand from the traders of Mattancheri that the Government should undertake this?

Dr. A. R. Menon *(Minister for Rural Development):* I have requested Mr. Peter to convene a meeting of the coir dealers and pass a resolution to send an agent to the various parts of India. Of course Government would give their moral support.

Mr. A. B. Salem *(Mattancheri):* What I ask is this. Was there any demand from the traders engaged in the coir trade?

Dr. A. R. Menon *(Minister for Rural Development):* Mr. Peter himself is an agent and he explained to me that it would be a move in the right direction.

We have received representations from various parts of the littoral area and all those files are now pending with me. As soon as the Council is over or before that we will go through those files and select such works which will fulfil the conditions that have been already enumerated here. We realise that some works should be taken and that some relief must be given. The Government is absolutely at one with the gentlemen sitting there. The Government will do the very best it can. I am very happy to note that Mr. Viswambharan has suggested the appointment of a committee consisting of non-officials to go into this question. Nothing is more welcome to the Government than the association and the closest co-operation with the non-officials themselves. For, the Government would not be able to do this work satisfactorily without the hearty co-operation and sincere goodwill of the non-officials who have got enormous influence in the various localities. Even in the matter of distribution of rice you will find that the co-operation of the educated people of the locality—fortunately we have a good number of them in rural areas now-a-days—is necessary. It was because these educated people came forward to help the Government that the Government boldly undertook this work. I trust that this help will be forthcoming as days go by. I think we have to face a long period of

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

distress and unless this help is forthcoming Government will not be able to undertake any work to alleviate the miseries of the poor people.

I do not wish to go into the details of each one of the roads or canals that have been brought forward during the discussion here. The House may rest assured that any partiality or any favouritism or any other influence will not be allowed to affect us. We will solely be guided by the principles which I have placed before this House. I trust that the members also will render all possible help to the Government both by their propaganda and by way of some financial assistance so that the work undertaken by the Government may achieve the success that it deserves.

Mr. A. B. Salem *(Mattancheri):* May I know whether the Panchayats do the works themselves or whether they are given on contract?

Dr. A. R. Menon *(Minister for Rural Development):* It is done both ways. Some Panchayats carry out the works very efficiently and even at one-third of the cost of the estimate prepared by the Government Department. For example a work was undertaken by Mr. Kutty's Panchayat. The estimate was for Rs. 2,800 and the whole work was carried out by the Panchayat for a sum of about Rs. 750. It was done very nicely. I myself went and saw that. But there are certain other Panchayats which do not like to undertake the works themselves but prefer to carry them out on contract.

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ: വടക്കൻ താലൂക്കുകളെപ്പറ്റി ഒന്നും പറഞ്ഞില്ലല്ലൊ. തൃശ്ശിവപേരൂർ, മുകുന്ദപുരം എന്നീ പ്രദേശങ്ങളിൽ കയർ വ്യവസായം നടക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങൾ ധാരാളമുണ്ട്. കൂടാതെ മലവെള്ളം കൊണ്ട് കഷ്ടപ്പെടുന്ന ആളുകളും ധാരാളമുണ്ട്. ആ പ്രദേശങ്ങളെപ്പറ്റി ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രിയാകട്ടെ ദിവാൻപേഷ്കാർ അവർകളാകട്ടെ യാതൊന്നും ഇവിടെ പറഞ്ഞിട്ടില്ല. കൊച്ചികണയന്നൂർ താലൂക്കിലെ ആവശ്യങ്ങളെപ്പറ്റി മാത്രമേ ഇവിടെ പറഞ്ഞുള്ളൂ.

Dr. A. R. Menon *(Minister for Rural Development):* In other parts of this State the distress is not certainly so acute as it is in the Cochin-Kanayannur Taluk. I do admit that in certain areas there is distress as a result of floods but the floods have already receded. It is only a temporary business. I want the House to realise the difference between the kind of distress resulting from flood and other providential occurrences and that resulting from a war—a prolonged war.

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ: അന്തിക്കാട് നിയോജകമണ്ഡലത്തിൽ കയർ വ്യവസായം ധാരാളമുണ്ട്.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Dr. A. R. Menon *(Minister for Rural Development)*: If there is such distress in Anthikad that also will be taken into consideration. Government will show no partiality.

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ: എടവിലങ്ങ്, വള്ളിവട്ടം, പടിയൂർ, എടതിരിഞ്ഞി, മാട്ടർ മുതലായ മുകുന്ദപുരം താലൂക്കിലെ വില്ലേജ്കളിലും അന്തിക്കാട് നിയോജകമണ്ഡലത്തിലെ പല വില്ലേജ്കളിലും കയർ വ്യവസായംകൊണ്ട് ഉപജീവനം കഴിക്കുന്നവർ വളരെ അധികം ഉണ്ട്.

Dr. A. R. Menon *(Minister for Rural Development)*: I do not think anyone in this House will say that the conditions at Anthikad and the conditions at Chellanam are one and the same. I think there is a grade for distress—little distress, more distress and most distress *(Laughter)*.

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ: മിസ്റ്റർ പീറർ തന്നെ ചകരി വരുത്തുന്നത് കണ്ടശ്ശാങ്കടവ മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്നാണ്.

Mr. M. K. Devassy *(Adur)*: I would like to bring here the case of Kandassankadavu.

Dr. A. R. Menon *(Minister for Rural Development)*: Kandassankadavu is one of the richest places in the State. Majority of the people there are well-to-do. I was there last week.

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ: തോട്ടങ്ങൾ രണ്ടുവീട്ടുകാർ ഉണ്ടായാൽ മതിയൊ? അവർ തൊഴിലാളികളും കയർ വ്യവസായികളും അല്ല. ചകരി തൊഴിലാളികളുടെ കാര്യമണ് ഞാൻ പ്രത്യേകം പറയുന്നത്.

Mr. M. K. Devassy *(Adur)*: But there are people there who are engaged in coir industry.

Dr. A. R. Menon *(Minister for Rural Development)*: We want to do something. Let us consider the acutest conditions prevailing in some of the areas. As I said this war is going to be a prolonged war. Later on we may have to divert our attention to these parts also. This is the position. I hope I have succeeded in convincing Mr. Viswambharan that as far as possible the work is undertaken at the proper time. The Government intend to do everything in their power to give relief to these distressed people. It is with this view that the Government has appointed a very generous and a very able officer who has at his command an army of petty officials to undertake this work. You cannot get a more generous man than the Diwan Peishkar whose generosity sometimes, I am afraid, will land him in difficulties.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. K. M. Ibrahim *(Cranganur):* Are we to take it that the cases of Cranganur and Mukundapuram Taluks are now engaging the attention of the Government?

Dr. A. R. Menon *(Minister for Rural Development):* I propose to go there in a few days to see what we should do in Cranganur and Chennamangalam.

Mr. M. L. Joseph *(Latin Christians-Cranganur):* Let me take it that the case of Edavilangu is also engaging the attention of the Government?

Dr. A. R. Menon *(Minister for Rural Development):* Mr. Pylee was stressing about the case of Vypeen. Each one will say, the conditions in his constituency are most acute.

Mr. M. L. Joseph *(Latin Christians-Cranganur):* I think the Hon'ble Minister knows that Edavilangu is a concentration camp. There is no communication to go to that village. There is not a road or canal. Provisions are now carried 3 to 4 miles on heads. There are no rich men nor land-lords there. Most of the people there are labourers who find it very difficult to meet this prohibitive cost of carrying food-stuffs as headloads. This is a village which mainly depends upon coir industry. There are actual cases where people are driven to the extent of starvation for three or four days together.

Dr. A. R. Menon *(Minister for Rural Development):* We will consider the case of that village also.

*മിസ്റ്റർ കെ. ആർ. വിശ്വംഭരൻ: സർ, ഈ പ്രമേയത്തിൽ ആവശ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സംഗതി ഗവൺമെണ്ടിൽനിന്നിവിടെ നൽകിയ മറുപടികൊണ്ടു് അവർ ധരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നറിയുന്നതു് ചാരിതാർത്ഥ്യജനകമാണു്. പക്ഷെ ഞാൻ ഗവൺമെണ്ടിൽനിന്നാശിച്ചിരുന്ന യാതൊരു വാശ്വാസവും ഇതിൻറെ വാദപ്രതിവാദാവസരത്തിൽ ഉണ്ടായില്ലെന്ന പറയേണ്ടിവന്നതു് വളരെ വ്യസനകരമാണു്. സാമ്പത്തികമായ അധഃപതനംകൊണ്ടും, യുദ്ധസംബന്ധമായ വ്യാപാരമാന്ദ്യംകൊണ്ടും കഷ്ടപ്പെടുന്ന തൊഴിലാളികൾക്കു് സ്ഥിരമായ എന്തെങ്കിലും ആനുകൂല്യം നൽകുന്ന ഒരു പദ്ധതിയെ സംബന്ധിച്ചു് ഗവൺമെണ്ടു് യാതൊന്നും പ്രസ്താവിച്ചുകാണുന്നില്ല. പബ്ലിക്കുവർക്സു് ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടിൻറെ ബഡ്ജറവതരിപ്പിക്കുമ്പോൾ സാധാരണയുണ്ടാകാവുള്ള പ്രസംഗങ്ങളായിരുന്ന ഇവിടെ കേട്ടതു്. അതിനെസംബന്ധിച്ചു് എനിക്കു വിരുദ്ധാഭിപ്രായമില്ലെങ്കിലും ഇതു ഗൌരവതരമായ ഒരു സംഗതിയെസംബന്ധിച്ചു് സുനിശ്ചിതമായ എന്തെങ്കിലും പദ്ധതി സ്വീകരിക്കണമെന്നാണു് ഞാൻ ഗവൺമെണ്ടിനെ ഉൽബോധിപ്പിക്കുന്നതു്. തൽക്കാലത്തേയ്ക്കു് അരികൊടുക്കുന്നതുകൊണ്ടും ചില പണികൾ കൺട്രാക്റ്റുമുഖേനയൊ അല്ലാതെയൊ നടത്തുന്ന

* Speech not corrected by the hon'ble member.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

തുകൊണ്ടും യുദ്ധം കുറെപക്ഷേ കുറെ നീണ്ടുപോവുകയാണെങ്കിൽ ഉണ്ടായേക്കാവുന്ന ഭൂരിതങ്ങൾക്കു് പരിഹാരമുണ്ടാകുമോ എന്നതു സംശയമാണു്. അതിനാൽ കുറെ ആലോചനാപൂർവ്വമായ ഒരു നയം ഗവൺമെണ്ടിൽനിന്നു് ഞാൻ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു.

ഏതായാലും ഈ പ്രമേയം പ്രസ്സുചെയ്വാൻ ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല. അനുദ്യോഗസ്ഥപക്ഷത്തുനിന്നുവിടെ കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്ന പ്രമേയം ജനങ്ങൾക്കുന്നപോലെ ഗവൺമെണ്ടിനും ഔദ്യോഗികമായ ഒരു സംഗതിയാണെന്നു അവർ ധരിച്ചിരുന്നാൽ മതി.

ഒരു വലിയ ജനസമൂഹം തൊഴിലില്ലായ്മയും ദാരിദ്ര്യവും പട്ടിണിയുമായി കഴിഞ്ഞുകൂടുക എന്നതു് ലോകമഹായുദ്ധത്തിന്നി-ശേഷം ഭയങ്കരമായ സ്ഥിതിഗതികൾ നാട്ടിൽ വരുത്തിവെയ്ക്കുന്നതിനിടയാക്കുമെന്നു് ചിന്തിക്കേണ്ടതാണു്. ഈ യുദ്ധത്തിൽ വാസ്തവത്തിൽ നമ്മളെ അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന പ്രശ്നങ്ങൾ ഇതെല്ലാമാണു്. ഈ സംഗതി ഗവൺമെണ്ടുനു [illegible] ധരിക്കുന്നപക്ഷം ഇതിൽ ഉൗർജ്ജിതമായ പ്രവൃത്തിപരിപാടികൾ സ്വീകരിക്കുമെന്നു നാമനുമാനിക്കുന്നു. കൊച്ചിഗവൺമെണ്ടു് ബുദ്ധിയുള്ള ഒരു ഗവൺമെണ്ടാണെന്ന എന്റെ വിശ്വാസം ശരിയാണെങ്കിൽ ഈ കാര്യത്തിൽ വേണ്ടപ്രവൃത്തികൾ ഇനിയും ചെയ്യുമെന്നുവിചാരിച്ചു ഞാൻ ഈ പ്രമേയം പിൻവലിക്കുന്നു.

Motion by leave withdrawn

The House rose for the day at 5-30 p.m.

C. J. MATHEW
Secretary to the Council

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly